

Isus le spunea oamenilor: „Veniți după Mine!”

Sabat după-amiază

Textul memorizat: „[Oile] nu merg deloc după un străin;
„ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.“” (Ioan 10:5)

În anul 362 d. H., împăratul roman Iulian a început o campanie de revigorare a păgânismului. Creștinismul pune stăpânire pe Imperiul Roman, iar el și conducătorii păgâni erau îngrijorați. Într-o replică dată unui important preot păgân, Iulian își exprimă îngrijorarea și ne dezvăluie unul dintre secretele creșterii rapide a bisericii creștine: „Cred că atunci când s-a întâmplat ca săracii să fie neglijați și desconsiderați de preoți [păgâni], galileenii hulitori [creștinii] au observat aceasta și s-au dedicat binefacerii... [Ei] le dau ajutor nu numai săracilor lor, ci și săracilor noștri, și oricine vede că poporul nostru nu primește ajutor de la noi.” – Citat de Rodney Stark, în *Cities of God* (San Francisco: HarperCollins Publishers, 2006), p. 31

Romani au contat pe dispariția creștinismului, odată cu moartea inițiatorului lui, Isus Hristos. Totuși nu mică le-a fost surprinderea să constate că un număr record de romani au ales să-L urmeze pe Galileean. Și cum au explicat ei aceasta? Adepții lui Isus manifestau iubirea Sa prin împlinirea nevoilor de bază ale oamenilor. Ei imitau exemplul Său.

Nu era de mirare că atât de mulți aleseseră să-L urmeze!

Știrea misionară video pentru Sabatul acesta poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de Internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

1. Citește Ioan 10:1-5,16. De ce anume este nevoie pentru a-i putea conduce pe oameni la Isus? Cum îi putem ajuta să audă glasul Său?

Șoapta unui prieten are mai multă putere de a-i atrage pe oameni la Isus decât strigătul unui străin. Când ne împrietenim cu oamenii și le câștigăm încrederea, Păstorul cel Bun (Ioan 10:11,14) îi ajută, prin noi, să audă glasul Său, să îl recunoască și să-L urmeze pe El.

Înainte însă de a-i ajuta pe alții să cunoască glasul lui Isus, noi înșine trebuie să îl cunoaștem. Avem nevoie de discernământ divin pentru a deosebi vocea Sa de vocea vicleanului Satana. Să nu pierdem din vedere că marea luptă este reală și că avem un dușman care se străduiește din răspuțeri să-i țină pe oameni departe de Isus.

Când cunoaștem glasul lui Isus, îi putem ajuta și pe alții să-l cunoască. El ne vorbește prin natură (chiar dacă este grav afectată de păcat), prin intervențiile Sale providențiale, prin influența Duhului Sfânt, prin oamenii evlavioși și prin Cuvântul Său. (Vezi Ellen G. White, *Calea către Hristos*, cap. 10, „Cunoașterea de Dumnezeu”). Ar trebui să avem mare grijă ca nu cumva să fim călăuze oarbe pentru cei orbi, așa cum a avertizat Isus (vezi Matei 15:14)!

Cum a reușit Isus să-i atragă pe oameni la Sine? Puterea Sa de atracție se datorează dăruirii de sine. Atunci când vom abandona egoismul și când vom avea caracterul unui slujitor, permițându-L Lui să trăiască în noi, oamenii vor răspunde la chemarea pe care El le-o face prin noi.

Ca reprezentanți ai Celui care este Păstorul cel Bun, suntem chemați să oglindim slujirea Sa, atunci când îi îndemnăm să-L urmeze. Vorbele sincere și slujirea onestă care reflectă dragostea jertfitoare a lui Isus deschid urechile oamenilor și dărâmă barierele dintre societate și biserică.

Cum îi puteți ajuta în mod concret pe cei din jur să audă glasul Păstorului?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să recunoască importanța ultimului pas al metodei lui Hristos de slujire.

La nivelul sentimentelor: Să fie încredințați că, deși au și ei un rol în „invitarea” oamenilor, convertirea este 100% lucrarea Duhului Sfânt.

La nivel practic: Să găsească ocazii de a-i ajuta pe oameni să treacă de primii patru pași ai metodei lui Hristos la decizia crucială de a-L urma ca Mântuitor personal.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Isus bate la ușa inimii

- A. În cartea Apocalipsa, Isus este înfățișat stând la ușă (Apocalipsa 3:20). Ce altceva se mai spune că face El, în timp ce stă la ușă? Cum putem bate la ușa inimii oamenilor?
- B. Care ar trebui să fie, potrivit apostolului Pavel, motivația esențială a urmașilor lui Hristos de a deveni ambasadorii Săi în lume (2 Corinteni 5:20)?

II. Sentimente: Experiența mântuirii

- A. Ce emoții l-au încercat pe Zacheu (Luca 19:1-10) când s-a cățărat în pom? Dar când Isus l-a strigat pe nume? Dar când Isus l-a iertat?
- B. Indiferent că ne aflăm sus într-un pom, jos pe marginea drumului sau așezați pe o bancă într-o biserică, jucându-ne de-a religia, Isus ne va primi dacă noi îl primim. Cum te simți când știi că ești acolo unde vrea Dumnezeu să fii, când faci ce Ți-a cerut El să faci? Cum te simți când ești acolo unde n-ar trebui să fii?

III. Practic: Să le dăm și altora vestea mântuirii

- A. Ce pași concreți putem face pentru a le da această veste bună vecinilor și prietenilor noștri cărora le-am câștigat încrederea? De care capcane să ne ferim?
- B. Cum putem deveni dispuși să ieșim din zona noastră de confort de dragul Evangheliei?

Rezumat: Ultima etapă esențială a metodei lui Hristos de slujire decurge în mod natural din celelalte patru etape. Totuși ea nu se va produce de la sine. Rolul nostru este să-l cerem lui Dumnezeu în rugăciune să ne deschidă căi pentru a-i chema pe oameni să-L urmeze.

2. Citește Luca 19:10; Marcu 1:17; Luca 9:2 și Apocalipsa 14:6,7. Care este ideea comună a acestor texte? Altfel spus, ce ne îndeamnă ele să facem?

Membrii unei biserici adventiste de ziua a șaptea au înălțat mulți ani la rând rugăciunea: „Doamne, Te rugăm să-l aduci pe oamenii din localitatea noastră în biserica Ta și la Tine”, de parcă biserica ar fi un magnet uriaș, capabil să-i atragă pe toți în ea, ca prin farmec. Da, este adevărat că unii oameni vin la biserică din proprie inițiativă, căutându-L pe Dumnezeu fără vreun efort concret din partea noastră. Dar ce are de făcut biserica atunci când anii trec și niciun om nu intră pe porțile ei? Dacă nu facem altceva decât să ne rugăm, nu respectăm metoda lui Isus de câștigare a sufletelor. El ieșea în mijlocul oamenilor, socializa cu ei, îi căuta personal ca să-i salveze. „Nu trebuie să așteptăm ca oamenii să vină la noi, ci să-i căutăm acolo unde se află. [...] Există o mulțime de oameni la care Evanghelia nu va ajunge niciodată dacă nu le este dusă de cineva.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 229

Ideea aceasta, a căutării oamenilor, este ilustrată prin câteva metafore:

1. Păstorul lasă cele 99 de oi în staul și pleacă în căutarea unei singure oi rătăcite (vezi Matei 18:10-14). Isus spune pilda aceasta după îndemnul de a nu defăima „nici măcar pe unul din acești micuți”. „Micuții” pot fi copiii sau creștinii imaturi. Dacă se întorc în lume, noi suntem datori să-i căutăm și să-i aducem înapoi la El cu iubire.

Pilda aceasta ne transmite aceeași idee ca textele de mai sus: să fim proactivi, să pornim în căutarea celor pierduți, să facem efortul necesar pentru a ajunge la ei. Rareori se întâmplă ca o persoană să ne oprească pe stradă și să ne spună: „Spune-mi despre Dumnezeu, despre mântuire, despre adevăr.”

2. „Metoda lui Hristos” de a ajunge la inima celor pierduți „nu va fi și nici nu poate fi lipsită de roade” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, ed. 2010, p. 98. Nu cumva noi avem tendința de a ne ocupa doar de „roadele” de pe crengile mai joase – de oamenii care ne împărtășesc deja convingerile creștine? Ce facem însă pentru „roadele” de pe crengile mai înalte – pentru oamenii care n-au auzit deloc despre Dumnezeu, pentru atei, musulmani, evrei, hinduși, budiști etc.? Pentru cei de orientare creștină, adventismul este relevant, în general, dar trebuie să urmărim să le vorbim despre Isus și celor care au o altă orientare religioasă.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Apocalipsa 3:20

Ideea de bază: Ultimul pas al metodei lui Hristos, chemarea de a-L urma, este crucial și trebuie împlinit cu dragoste și cu atenție. Dintr-un anumit punct de vedere, pasul acesta decurge în mod natural din ceilalți patru – interacțiunea, manifestarea compasiunii, împlinirea nevoilor oamenilor și câștigarea încrederii. Cu toate acestea, rugăciunea și planificarea atentă sunt la fel de necesare.

În cadrul grupei, pune în discuție ideea că ultimul pas al metodei lui Hristos de slujire nu ține de o tehnică sau de o formulă. El trebuie planificat și amintit în rugăciune, însă adresarea chemării de a-L urma ar trebui să decurgă în mod natural din respectarea celorlalți pași ai metodei Sale. Nu poate fi făcut niciodată forțat.

Discuție introductivă: Apostolul Ioan ni-L înfățișează pe Isus bătând la ușă și spunând: „Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el, cu Mine” (Apocalipsa 3:20).

În capela Colegiului Keble din Oxford este expus un tablou celebru al pictorului britanic Holman Hunt care ilustrează acest verset. Isus bate la ușă cu o mână, iar în cealaltă ține un felinar. Ușa nu are clanță pe dinafară, deci nu poate fi deschisă decât din interior, de locatar.

Când îi cheamă pe oameni să-L urmeze, Isus nu-i forțează. El bate la ușă, își prezintă invitația și îl lasă pe fiecare să decidă.

Dumnezeu ne cheamă la mântuire, dar nu ne păcălește, nu ne lingușește, nu ne mituiește și nici nu ne obligă ca s-o primim. Finalul cărții Apocalipsa ne descrie frumos un Dumnezeu care invită: „Și Duhul, și Mireasa zic: «Vino!» Și cine aude să zică: «Vino!» Și celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!” (Apocalipsa 22:17).

Apa vieții este fără plată pentru oricine o vrea. Noi ajungem să credem că este de datoria noastră să-i „convertim” pe oameni și nu lășăm Duhul Sfânt să-și îplinească rolul. Încercăm tot felul de metode de a deschide inimile oamenilor. Nu este greșit să căutăm metode atractive, problema apare atunci când încercăm să le deschidem inimile cu forța!

Suntem chemați să stăm la ușă alături de Isus și să batem la inima lor, invitându-i să-L primească înăuntru. Suntem chemați să ne rugăm ca Duhul Sfânt

Uneori, membrii unei biserici vor să organizeze programe pentru a răspunde nevoilor societății, în domenii precum sănătate, familie, administrarea banilor, gestionarea conflictului etc., și se întrebă: „Ce i-ar putea ajuta pe oameni să treacă de la starea de «pierduți» la aceea de ucenici ai lui Isus?” Mai potrivit ar fi să întrebăm: „Cine i-ar putea ajuta?”, iar răspunsul este: „Tu!” „Cel mai puternic argument în favoarea Evangheliei este un creștin iubitor și iubit.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, ed. 2010, p. 356. Bisericile care reușesc să mențină interesul vizitatorilor la un nivel ridicat de la un eveniment la altul și de la un program la altul sunt binecuvântate cu membri care îl iubesc cu adevărat pe Dumnezeu și care sunt dornici să cultive prietenii durabile.

Există însă și membri care sunt nepăsători față de vizitatori, chiar apatici, și care, în felul acesta, pot afecta grav misiunea bisericii. „Domnul nu lucrează acum pentru a aduce multe suflete la adevăr din cauza membrilor bisericii care n-au fost niciodată convertiți și a celor care au fost cândva convertiți, dar au apostat. Ce influență vor avea acești membri neconsacrați asupra noilor convertiți? Nu vor face ei oare fără efect solia dată de Dumnezeu și pe care poporul Său trebuie s-o vestească?” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 6, p. 371

3. Citește Luca 19:1-10. De ce a fost nevoie Zacheu să se cațere într-un pom? Ce lecții desprindem din întreaga relateare?

Gândește-te cum ar fi stat lucrurile dacă oamenii care stăteau în calea lui Zacheu ar fi remarcat dorința lui de a se apropia de Isus și l-ar fi invitat cu amabilitate, pe acest „păcătos”, la picioarele Mântuitorului!

Noi, cei care stăm în jurul lui Isus, ar trebui să fim atât de „contaminați” de iubirea Sa pentru omenirea păcătoasă și sărmană, încât să-i „molipsim” și pe alții. Dacă suntem profund conștienți de dragostea lui Dumnezeu și de harul Său pentru niște păcătoși ca noi, atunci vom fi preocupați să îi căutăm pe cei „scunzi” din punct de vedere spiritual și să îi conducem, cu dragoste, la Hristos.

Cum te porți cu vizitatorii din biserica ta? Ești preocupat să stai de vorbă cu ei sau îi ignori, gândindu-te că se va ocupa altcineva de ei? Ce spune despre tine răspunsul dat și ce schimbări ar trebui să faci?

să se atingă de sufletul și de mintea lor ca să accepte dragostea Sa. Isus Însuși este nespus de dornic că le deschidă oamenilor ușa Împărăției și spune: „Eu sunt Ușa” (Ioan 10:7).

De discutat: Convertirea este lucrarea Duhului Sfânt. Atunci noi ce rol avem în chemarea oamenilor de a-L urma pe Isus? Cum îi putem încuraja să-L primească pe Isus în inima lor?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Isus a dedicat mult timp împlinirii nevoilor fizice ale oamenilor, dar scopul Său principal a fost să-i ajute să-L accepte ca Domn și Mântuitor. Descoperă împreună cu membrii grupei cum putem urma exemplul Său și cum putem menține o atitudine echilibrată în activitatea noastră misionară.

Comentariu biblic

I. Vameși și păcătoși

(Recițiți Luca 19:1-10 în cadrul grupei.)

Întâlnirea cu Zacheu are loc către încheierea călătoriei lui Isus spre Ierusalim. Ea începe cu o scenă aproape comică: un bărbat lasă deoparte orgoliul și săvârșește o faptă nedemnă de statutul lui de om important și bogat. Un om mic de statură aleargă pe stradă înaintea mulțimii ca să-L vadă pe Isus. Ceilalți nu-l văzuseră până atunci decât pășind agale cu capul sus. În timpurile biblice, oamenii ca el nu alergau. Unele lucruri erau sub demnitatea lor. Dar iată-l pe Zacheu alergând nebunește, stârnind până și râsul copiilor.

Însă lui nu-i pasă: își dorește cu disperare să vadă cine este Isus. Toată viața lui s-a închinat la *lucruri*. Are o casă mare, bani mulți puși deoparte, haine scumpe și un suflet gol. Are nevoie de Isus. Și, ca să se facă și mai mult de rușine, se cațără într-un sicomor. Iar Isus, în ciuda prafului înecăcios și a îmbulzelii oamenilor, nu-și uită misiunea de a căuta și a mântui ce era pierdut (Luca 19:10). Se apropie de pomul în care era Zacheu, se uită la el de jos (probabil că până atunci Zacheu fusese privit numai de sus) și îi spune: „Astăzi trebuie să rămân în casa ta” (Luca 19:5).

Prin aceste cuvinte și prin faptul că intră în casa lui, Isus încalcă în mod ostentativ legea iudaică, devenind necurat din punct de vedere ritualic. Dar aceasta nu este o barieră pentru misiunea Sa.

De discutat: Ce bariere lăsăm să stea în calea misiunii noastre de a-i chema pe oameni să-L urmeze pe Isus? Cum putem să le înlăturăm?

Isus și ucenicii Săi îi vindecau pe oameni și apoi le îndreptau gândul spre lucrurile veșnice. (Vezi Ellen G. White, *Divina vindecare*, ed. 2010, pp. 12–13.) Mark Finley subliniază că aceia care nu le vorbesc oamenilor despre Dumnezeu sunt vinovați de malpraxis spiritual. Metoda de evanghelizare a lui Isus era aceea de a răspunde la nevoile cele mai urgente ale oamenilor. Aceasta este lucrarea misionară medicală. El nu Se mulțumea să le vindece doar trupul. Ținta Lui pentru ei era viața veșnică. Lucrarea misionară medicală nu începe neapărat cu apelul de a-L urma pe Isus, dar, în final, la acesta trebuie să ajungă. Dragostea pentru oameni ne va constrânge să le oferim tot ce le dăruiește Isus.

Dar poate că-ți spui: „Sunt dispus să împlinesc prima parte a metodei lui Isus, dar nu și această ultimă parte, legată de apelul de a-L urma pe Isus. Eu nu am darul acesta.” Dacă vei împlini prima parte, vei fi uimit să constăți că-ți va veni ușor să le vorbești despre Mântuitorul – că va fi un lucru natural și mai simplu decât ai crezut, deoarece ai reușit să pregătești bine terenul inimii lor.

Pe măsură ce începi să-i cunoști pe oamenii cărora le slujești, profită de ocaziile de a le vorbi despre credința ta și despre ce înseamnă Domnul pentru tine. Caută ocazii de a aborda subiecte spirituale. Pune-le întrebări despre familia lor, despre ocupația lor și despre religia lor și, în felul acesta, vei putea să le prezinți mărturia ta personală.

Mărturia personală poate avea un rol decisiv pentru că nu faci niciun fel de presiuni asupra lor, iar ei nu se simt amenințați. Nu le ții o predică, ci pur și simplu le povestești despre ce a făcut Isus în viața ta.

4. Citește Faptele 26:9-27, unde apostolul Pavel își prezintă mărturia personală înaintea împăratului Agripa. Ce învățăm de aici despre cum să le dăm altora mărturie despre Isus?

Observă diferitele etape ale mărturiei: Mai întâi, Pavel a povestit cum era el înainte de a-L cunoaște pe Domnul. Apoi, a descris experiența convertirii sale. Pe urmă, a arătat ce a făcut Dumnezeu în viața lui de atunci încolo. În final, i-a adresat împăratului un apel.

Ai o experiență cu Domnul, chiar dacă nu este la fel de spectaculoasă ca aceea a lui Pavel? Cum îți poți forma obiceiul de a le vorbi altora, la momentul potrivit, despre experiența ta?

II. Să caute și să mântuiască

(Recitați Luca 19:10 în cadrul grupei.)

În istoria lui Zacheu, Isus apare în ipostaza Căutătorului celor pierduți, o temă abordată frecvent în evanghelii. Aici însă și în relatările anterioare, Luca o subliniază într-un mod deosebit: Isus îi caută pe cei marginalizați, pe cei proscrisi.

În ultimele cuvinte adresate lui Zacheu, Isus anunță iarăși scopul pentru care a venit pe pământ: „Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut” (Luca 19:10). De asemenea, în capitolul 15, Isus este reprezentat de păstorul care lasă cele 99 de oi pentru a căuta și salva o singură oaie rătăcită (Luca 15:3-7).

Scriptura apelează adeseori la imaginea păstorului pentru a descrie misiunea de căutare a celor pierduți și de îngrijire și hrănire a „turmei”. În Ezechiel, Dumnezeu îi mustră pe „păstorii lui Israel care se pasc pe ei înșiși” (Ezechiel 34:2) și întreabă: „Nu trebuie păstorii să pască turma?” Apoi adaugă: „Nu întăriți pe cele slabe, nu vindecați pe cea bolnavă, nu legați pe cea rănită, n-duceți înapoi pe cea rătăcită, nu căutați pe cea pierdută, ci le stăpâniți cu asuprire și cu asprime!” (Ezechiel 34:4).

John Milton, autorul poemului *Paradisul pierdut*, dezvoltă această imagine în poemul *Lycidas*, în care îi critică aspru pe păstorii spirituali care nu-și fac datoria: „Oile flămânde își ridică ochii, dar nu sunt hrânite.”

În aceste condiții, Dumnezeu declară: „Mă voi îngriji Eu Însumi de oile Mele și le voi cerceta!... Voi căuta pe cea pierdută, voi aduce înapoi pe cea rătăcită, voi lega pe cea rănită și voi întări pe cea slabă” (Ezechiel 34:11,16).

Chiar Isus Se așază în contrast cu hoții care intră în staulul oilor ca să fure și să înjunghie: „Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug” (Ioan 10:10).

De discutat: În ce privințe acționăm ca niște păstori atunci când îi invităm pe oameni să-L urmeze pe Isus? Ce putem învăța, în acest sens, de la Bunul Păstor?

3. APLICAȚIA

În metoda lui Hristos, tranziția de la câștigarea încrederii la chemarea de a-L urma este naturală, dar nu accidentală. Identifică împreună cu membrii grupei ce căi puteți folosi pentru a asigura această tranziție. Subliniază că dragostea și grija pentru oameni n-ar trebui să fie condiționată de acceptarea de către ei a lui Isus sau de primirea calității de membru.

5. Citește Apocalipsa 3:20, Matei 7:7,8 și Ioan 1:12. Care este ideea comună a acestor trei pasaje și ce ne spun ele despre ce înseamnă să-L căutăm și să-L găsim pe Domnul?

Textele acestea ne transmit ideea că oamenii trebuie să ceară, să caute și să fie deschiși să-L primească pe Isus. Pe de altă parte, în Apocalipsa 3:20, Isus este Cel care stă la ușă și bate pentru ca omul să-l deschidă și să-L primească înăuntru.

Nu există nicio contradicție aici. Domnul intervine la inima oamenilor, prin puterea Duhului Sfânt, și îi atrage la El, poate fără ca ei să fie conștienți de acest lucru. De multe ori, ei caută ceva ce viața nu le oferă. Ce privilegiu avem să fim atunci alături de ei, să le indicăm direcția corectă și să-i ajutăm să-și dea seama ce anume caută!

Realitatea este că Isus poate bate, prin tine, la „ușa” vieții oamenilor din localitatea ta și oricine deschide ușa și îl primește va primi și binecuvântările care-L însoțesc (Apocalipsa 3:20; Ioan 1:12). În același timp, El îi invită pe urmașii Săi să ceară, să caute și să bată la ușa Sa, ca să primească „darurile bune” ale Împărăției Sale (Matei 7:7,8,11).

Atunci când Duhul Sfânt îți arată că o persoană este pregătită să-L primească pe Hristos, pune-i această întrebare: „Ai vrea să ne rugăm împreună ca să-ți deschizi inima pentru Isus Hristos și să devii un membru al familiei Sale?”

Avem nevoie de discernământ spiritual ca să recunoaștem momentul adecvat pentru adresarea apelului; altfel, riscăm să-l adresăm fie prea repede, fie, lucru poate chiar mai regretabil, prea târziu. Poate că unii stau în cumpănă, între viața veșnică și pieirea veșnică, și așteaptă să fie împinși de la spate ca să ia o decizie pentru Domnul. Noi trebuie să observăm aceste situații, conștienți fiind de responsabilitatea noastră sfântă.

Noi suntem familiarizați cu tema mării lupte și știm că oamenii sunt înzestrați cu libertatea de alegere și că pot refuza invitația lui Isus. În urmă cu peste 100 de ani, dr. David Paulson, fondatorul Spitalului și Sanatoriului Hinsdale din Chicago, nota:

„Cel care este interesat numai de oamenii despre care crede că pot deveni membri ai bisericii, în urma lucrării lui, va găsi din ce în ce mai puține uși deschise pentru lucrarea misionară, fiindcă va dezvolta treptat în ceilalți o atitudine de neîncredere și de suspiciune, care îi va închide în față tot mai multe uși; pe de altă parte, lucrătorul care acceptă ca nevoile omenirii să-i miște inima va încerca să le facă bine celor «nouă leproși», deși este perfect conștient că ei nu se vor alătura niciodată bisericii sale.”

De discutat:

1. Unii sunt de părere că ar trebui să-i abandonăm pe cei care nu răspund invitației de a-L urma pe Isus și să lucrăm cu cei care vor „aduce rod”. Care este părerea ta?

2. După ce am câștigat încrederea oamenilor, cum îi putem ajuta concret să-L urmeze pe Isus?

3. De ce este riscant să le predicăm oamenilor înainte de a interacționa cu ei, de a le arăta compasiune, de a sluji nevoilor lor și de a le câștiga încrederea?

4. PRACTIC

Adu la grupă imagini cu următoarele obiecte sau citește cu voce tare lista de mai jos (poți adăuga și alte obiecte pe care le consideri potrivite):

1. O undiță
2. Un magnet
3. O plasă de pescuit
4. Un cârlig pentru undiță
5. Un megafon
6. Un lasou
7. Un covoraș de intrare pe care scrie „Bun venit”
8. Un ciocan

Arată obiectele pe rând și prezintă-le ca pe un simbol al unui mod de a-i invita pe oameni să-L urmeze pe Isus. Ce lecție ne transmite fiecare simbol? Care sunt avantajele fiecărui mod astfel simbolizat? Dar dezavantajele?

Încurajează-i pe participanți să propună alte obiecte care să simbolizeze modul optim de a-i chema pe oameni să-L urmeze pe Isus.

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acestui studiu, citește Psalmii 77:20; Osea 11:4; 2 Corinteni 5:11-21; din cartea *Divina vindecare*, de Ellen G. White, capitolele „Dând învățătură și vindecând”, pp. 95–99, și „Ajutor în viețuirea zilnică”, ed. 2010, pp. 355–357; din cartea *Parabolele Domnului Hristos*, capitolele „Acest Om îi primește pe păcătoși”, pp. 132–143, și „La drumuri și la garduri”, ed. 2006, pp. 160–174.

Era într-o biserică un tânăr care-L iubea pe Domnul și dorea să le vorbească și altora despre Isus. Fiind o persoană comunicativă și charismatică, mărturia lui era puternică. Oamenilor le plăcea să-l asculte. Exista totuși o problemă: îi era teamă să facă apelul final. Ceilalți membri ai bisericii au fost surprinși de lucrul acesta, pentru că îl știau foarte curajos și dornic să vorbească despre credința lui. Când l-au întrebat care era motivul, el a răspuns că adresarea apelului nu era darul lui. Lui îi plăcea să semene sămânța și îi lăsa pe alții să culeagă roadele. După un moment de gândire, le-a mărturisit că cel mai mult se temea de respingere. Se simțea nevrednic să fie martor pentru Domnul (ceea ce este un lucru bun) și se temea că nu va răspunde nimeni la apelul lui. Membrii bisericii i-au explicat că mărturia creștină nu este despre noi, ci despre Isus. Noi suntem și vom fi niște martori nedesăvârșiți. Deși, cu rugăciune și cu iubire, le putem arăta oamenilor calea spre Isus, noi nu putem lua locul Duhului Sfânt, singurul care poate convinge și converti. Rolul nostru este de a fi canale prin care dragostea lui Hristos să ajungă la alții.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Ezra 9–Neemia 5

1. Ce s-ar fi întâmplat cu aceia care nu ar fi venit la adunarea din Ierusalim?
2. Ce a făcut Neemia, pe timp de noapte, în Ierusalim?
3. Cum îi încuraja Neemia pe cei care lucrau pe zid?
4. De ce i-a muștrat Neemia „pe cei mari și pe dregători”?

Calea către Hristos, capitolul 2

5. Ce mijloace au fost puse în slujba mântuirii oamenilor?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna care a trecut? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți în grupă un eveniment pe care l-ați trăit sau de care ați auzit săptămâna trecută! De ce îl considerați important pentru a fi împărtășit? Ce lecție spirituală ați descoperit în acel eveniment?
3. În ce fel ați conștientizat prezența lui Dumnezeu în viața personală, săptămâna trecută?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	De ce anume este nevoie pentru a-i putea conduce pe oameni la Isus?	Concret, cum îi putem ajuta pe oameni să audă glasul lui Isus?
2	Care sunt pasajele biblice care ne îndeamnă să-i căutăm pe cei pierduți?	De obicei, ce categorii de oameni căutăm și ce categorii neglijăm? De ce?
3	Cum poate cineva să treacă de la stadiul de om pierdut la acela de ucenic al lui Isus?	Ce faci tu, personal, și ce face biserica ta pentru a facilita această tranziție?
4	Ce învățăm din exemplul lui Pavel despre cum trebuie să dăm mărturie despre Isus?	Ce anume nu trebuie să lipsească din mărturia pe care o dăm altora? De ce?
5	Ce înseamnă „a-L căuta” și „a-L găsi” pe Domnul Hristos?	Ce putem face, concret, pentru a-i ajuta pe alții să-L găsească pe Domnul Hristos?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Cum putem auzi glasul lui Isus? Cum Îl putem deosebi de alte glasuri?
3. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați știrea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru modul în care ne-a căutat și ne-a găsit prin intermediul altor oameni!
2. Să ne rugăm pentru efectul mărturiei noastre asupra celor care o ascultă!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune!

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____

Mâine este Ziaua educației (colectă)